

Fotografier av Magnus Fries
Skogshögskolan 1945-1955
Utgivet av Skogshögskolan för Västernorrlands län

In memoriam Magnus Fries

Magnus Fries var född botanist. Hans farfarsfar var professor Elias Fries, den systematiska mykologins grund old man, hans farfar lichenologen m m, prof Thore M Fries. Hans fader prof Robert Fries verkade i Bergianska Trädgården där Magnus föddes och växte upp. I Uppsala kom intensiva studier att omväxla med ett glatt och berikande studentliv på Smålands nation och i matlaget på Åttan. Den stora uppskattningen från kamraterna ledde till kuratorskap och många andra uppdrag. På Växtbiologiska institutionen kom Magnus Fries intresse att fokuseras på vegetationshistorisk forskning. Traditionen från Rutger Sernander och metodutvecklingen av Lennart von Post med pollenanalysen som effektivt instrument gav grunden för nya forskningar och intressanta upptäckter om södra Sveriges senkvartära skogshistoria. Det blev en doktorsavhandling, belönad med Vetenskaps-societetens Linnépris. Arbetsområdet utökades i både tid och rum. Det gamla odlingslandskapet i Västergötland, den submarina torven i Laholmsbukten, Ålands vegetationshistoria och kvartärgeologiska undersökningar i Minnesota resulterade i viktiga publikationer. Studieresor åt olika håll, bl a till Skottland, Shetlandsöarna och Östafrika

vidgade ytterligare Magnus Fries intressesfär och stora kunnande.

Först i Uppsala och sedan på Skogshögskolan var Magnus Fries en mycket stimulerande akademisk lärare och hans alltid glada, vänskapliga omgångsätt och positiva livssyn uppskattades av alla.

En mycket uppmärksammad och viktig populärvetenskaplig insats gjorde Magnus Fries med den helt nya texten till den andra upplagan av Lindmans "Bilder ur Nordens flora", som utkom 1964.

Magnus Fries hade stora kulturella intressen. Linnéforskningen en familjetradition, låg honom varmt om hjärtat och sedan 1945 satt han i Svenska Linnésällskapetets styrelse, som sekreterare 1964—69 och som högt värderad ordförande 1980—85. I Vetenskapssamhället i Uppsala, i Sällskapet Idun, i Juvenalorden i Uppsala och i många föreningar med botanisk anknytning var hans insatser mycket uppskattade.

När en stor del av Skogshögskolan utlokaliseras till Umeå förblev Magnus Fries kvar i Stockholm och vi fick då glädjen att hälsa honom som medarbetare på Naturhistoriska riksmuseet. Ingen kunde varit mer välkommen än han. Hans stora växtgeografiska kunskaper gjorde honom dessutom till den rätta personen att färdigställa och avsluta ett ofullständigt och omfattande manuskript som Eric Hultén efterlämnat. Efter åtta år av hårt arbete kunde Magnus Fries framlägga det växtgeografiska monumentalverket Atlas of North European Vascular Plants i tre digra volymer. För denna fundamentala insats belönades han av Kungl Vetenskapsakademien med dess stora Linnémedalj.

Magnus Fries var en utmärkt forskare med ett brett register. Han var också en människa med stor andlig resning. Det ljusa minnet av den goda vännen kommer vi alltid att bevara.

ROLF SANTESSON
professor emeritus